

بلندای آفتاب

www.Ketab.ir

امان‌الله حامدی فر

سرشناسه: حامدی فر، امان الله، ۱۳۴۱-
عنوان و نام پدیدآور: بریلنداوی آفتاب (۱) / نویسنده
امان الله حامدی فر و بیراستار محبوبه سپهری.
مشخصات نشر: مشهد: نوید فتح، ۱۴۰۳.
مشخصات ظاهري: ۳۵۰ ص.
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۳۸۴۴-۳-۵.
وضعیت فهرست نویسی: فیبا
موضوع: داستان‌های فارسی -- قرن ۱۵
Persian fiction -- ۲۱st century
موضوع: ایران -- تاریخ -- قاجاریان، ۱۱۹۳-۱۳۴۴ق. -- داستان
Iran -- History -- Qajars, ۱۷۷۹-۱۹۰۵ -- Fiction
ردہ بندی کنگره: PIR8۴۱
ردہ بندی دیوبی: ۸۳/۶۲
شماره کتابشناسی ملی: ۹۷۸۷۷۳۲
اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیبا

بریلنداوی آفتاب (۱)		
نویسنده: امان الله حامدی فر	طراحی جلد: حامد امامی	نوبت چاپ: اول، پاییز ۱۴۰۲
مشخصات انتشاری: سپهری	صفحه آرایی: جعفر صالحی	شماره کتاب: ۹۷۸-۶۲۲-۹۳۸۴۴-۳-۵
شماره کتاب: ۱۰۰۰ شمارگان:	چاپخانه: دقت	قیمت: ۲۴۵,۰۰۰ تومان
آدرس: مشهد، آیت الله عبادی ۳۳، شهید خزانی ۵، پلاک ۳۷		
تلفن نشر: ۹۱۵۲۰۸۳۶۶۷		
نشر نوید فتح در اینستاگرام، تلگرام، اینتاوبله: @n.navidefath		

فهرست

۹	پیشگفتار
۱۱	مقدمه
۱۴	فصل اول
۱۴	شیرعلی و مدیار (مکتب خانه‌ی سلطان)
۱۷	دوران جوانی شیرعلی و مدیار
۲۵	طلب جنگ با روس به صدا درآمد
۳۴	اعزام به جبهه‌ی جنگ با روس
۴۳	پاپوس امام هشتم علیه السلام
۵۲	پیوستن به گروه اعزامی
۶۲	وصل شدن به قوای حسینقلی خان
۶۹	خط پدافندی در محور جنگل
۷۴	عملیات آفذی
۸۱	شکست پس از عزل و توبیخ مجاهدین
۸۶	شیرعلی پس از شهادت مدیار
۹۴	ازدواج شیرعلی با روضه‌گل
۹۸	فصل دوم
۹۸	مکتب خانه‌ی شیرعلی
۱۱۱	شرط‌های تکه‌های ترکمن
۱۱۷	فصل سوم
۱۱۷	عیوض و حجیمه

۱۳۲	فصل چهارم
۱۳۲	امتحانی سخت برای مردان جلای
۱۴۴	انتخاب عیوض خان به عنوان فرماندهی مقاومت
۱۵۰	انتخابابی سرنوشت ساز
۱۵۷	اولین شهیدان فیروزه
۱۶۸	سردار عیوض خان و دلاوران اسب تاز
۱۷۶	چون صاعقه برسدشمن
۱۸۷	تکهای شبانه، دشمن را گیج و مبهوت کرد
۱۹۱	سردار عیوض خان و امیر شجاع الدوله
۱۹۶	حملات بندان خوانین محلی
۲۱۲	ملاشیر علی، ارباب حربه، در صحنه‌ی رزم
۲۱۵	غروب پنجهش
۲۱۹	ناپدید شدن حسن و
۲۲۳	یحیی دریند
۲۲۶	نقش تیفه‌گل وزن‌های فیروزه
۲۲۲	خیانت قجری - تغییر تاکتیک
۲۴۰	رد پای روس‌ها در فیروزه
۲۴۲	مرگ امیر شجاع الدوله (رشید خان)
۲۴۴	فصل پنجم
۲۴۴	ماجرای مرگ امیر
۲۴۷	انتقام شهدای مسجد
۲۴۹	باز هم انتظار نیمه شبی برای رزمی دیگر
۲۵۴	شایعه پراکنی و تردید
۲۵۶	فصل ششم
۲۵۶	سردار، دلتانگ ملاشیر علی
۲۶۳	کشته شدن شیر علی و حشمت

۲۷۵	شبی به وقت انتقام
۲۸۶	تلاش روس‌ها برای کسب وجه ازدست رفته
۲۸۸	رحیمه بعد از کشته شدن نادر
۲۹۴	انتقال پیکر نادر و شیرمحمد به فیروزه
۲۹۶	فیروزه زیر چکمه‌ی روس‌ها
۳۰۱	فصل هفتم
۳۰۱	حیدر مرگان به مقامت پیوست
۳۲۲	ازدواج حیدر و گل
۳۲۹	ازدواج حجی ممه به حیمه
۳۳۳	روس‌ها به دنبال ایجاد بات
۳۳۷	فصل هشتم
۳۳۷	خیانت نوروز و بدرخان
۳۴۶	تیفه‌گل، ادامه‌ی نبرد

پیشگفتار

رمان «بریلندای آفتاب» براساس واقعه‌ی تاریخی که در دوران حکومت قاجار اتفاق افتاده، نوشته شده است. در این کتاب نویسنده تلاش کرده پیرامون واقعه‌ی دردنگ جدایی بخشی از سوریان براساس قرارداد آخال بین ایران و روسیه قلمزنی کند و مقاومت دلاور مردم ایران تیره‌ی جلالی را در شمال شرق کشور باز گوید؛ لذا تحقیقاتی در این راستا اندک است.

ماجرای اصلی این بخش از تاریخ به سکل بوده که سردار عیوض خان و یارانش در برابر روس‌ها تسليم نمی‌شوند و مأمور می‌کنند. آن‌ها نه شاه قجری را تمکین می‌کنند و نه به روس‌ها اجازه‌ی تصمیم‌گیری سرزمین اجدادی شان را می‌دهند. در این راه می‌جنگند و سختی‌ها و آوارگی‌ها اتحمل کرده تا جان به جان آفرین تسليم می‌کنند؛ اما به دلایلی مانند حاکمیت تمام‌های دیکتاتور قاجار و پهلوی، واقعه‌ی مهم نبرد نابرا بر تعداد اندکی از جوانان کردستان را بر امپراتوری روس، در تاریخ این سرزمین به فراموشی سپرده می‌شود.

مزار جوانان شهید تیره‌ی جلالی در خاک ترکمنستان قرار گرفته و رژیم کمونیستی، فیروزه را به تفرجگاه سران حکومت ترکمنستان تبدیل کرده و آثاری از تمدن فیروزه، باقرو مزار آن دلاوران باقی نگذاشته است و مردم مانده در غربت نیز توسط رژیم‌های تزاری و سپس کمونیستی پراکنده شده‌اند و از تاریخ و فرهنگ

گذشته‌ی خود فاصله گرفته‌اند. به همین سبب نویسنده احساس تکلیف کرده و رمانی را با شخصیت پردازی‌ها و حوادث ذهنی اش - که به واقعیت نزدیک باشد - نوشته است.

استاد کلیم الله توحیدی، نویسنده‌ی کتاب ارزشمند «حرکت تاریخی کرد»، معتقد است جنازه‌ی سردار عیوض خان در تپه‌ی قیزقاقلی (کاکلی) از روستاهای بخش قوشخانه در دامنه‌ی کوه‌های گلیل و سرانی دفن شده و سرنش را برای امپراتور روس به شریعت روی برده بودند.

در این محققان و تاریخ‌نویسان هموطن که پیش‌تر دایین زمینه زحماتی را متحمل شده‌اند، غبارزدایی کرده‌اند، سپاس‌گزارم و هیچ نیتی در نفی و تعارض احتمالی با مตول نداشته‌اند.

ما اش حامدی فر «مهاجر»

۱۴۰۳ خداداده

مقدمه

بهشت کوچک جانشند غربیت

سنگریانان اصلی هر چند مرزنشینان آن کشورند و همیشه مرزها خط مقدم دفاعی کشورها هستند و غصه نهادیست ارضی، بدون حفظ جغرافیای مرز امکان پذیرنیست. خطهای شاخص کشور و شمالی ترین نقطه مرزی خراسان، پیوسته در طول تاریخ، سپرده دفاعی شده اشغال همسایه‌ی شمالی بوده است و همواره مردان وزنانی از جان گذشته، مقابله دشمن جنایتکار خارجی ترکمن‌ها، ازبک‌ها و اشرار اسلحه به دست گرفته و جان برکف استاده‌اند.

در برخه‌ای از تاریخ ننگین دوران ناصرالدین شاه قاجار که طولانی ترین عمر پادشاهی اش را بانگ و ذلت گذراند، به سبب این خدمتی و گریزان قهر تزارروس، قرارداد «آحال» بین او و تزارروس امضا و خصی شمالي کشورمان به متجاوزان روس هبہ شد. آنچه از تاریخ مبهم آن روزها به دست فرانسه، مبارزه‌ی زنان و مردان فیروزه، با قروچند پارچه کلاته در جوار کوه‌های کپه‌داغ و مارکوه است. سردار عیوض خان یا عیوض خان و مردان تیره‌ی جلالی، دوازده سال با ابرقدرت روس جنگیدند و تسليم نشدند و جنگی نابرابر چریکی مقابل ارتشی منظم داشتند. آن چنان به متجاوزان می‌تاختند که دمار از روزگارشان درآورده بودند. متاسفانه به علت محدودیت‌هایی که برای آن دلاور مردان وجود داشته و

کینه توزی های دستگاه قجری و مهم تر این که آن خطه به رو سیه ملحق شده و اکنون جزو خاک کشور ترکمنستان است، سندی متقن از جزئیات نبرد جلالی ها با روس مت加وز، در دسترس نیست و آنچه باقی مانده، نقل واقوالی است که سینه به سینه درباره رزم قهرمانانه‌ی آن شیرمردان و شیرزنان منتقل شده است.

بر ماست که قلم در دست گیریم و حمام سهی هموطنان در غربت مانده‌ی خود را غبار زدایی کرده و تاریخ فراموش شده‌ی اجدادی مان را همچون چشم‌های خشکیده احیا کنیم. باشد که نسل‌های امروز و فردا از رشدات‌ها و فدایکاری‌های گذشته‌ها، خیراب شوند، سرمشق بگیرند و پویایی و حیات دوباره در بخشی از رگ‌های خشن و مطبخ موطن به جریان افتد.

فتحعلی شاه مددخواسته و خوش گذران قاجار، دلخوش به چاپلوسی درباریان و دست بوسی اطراف ایران را منطقه بود. در حالی که شمال و جنوب کشور به اشغال روس‌ها و انگلیسی‌ها درآمده بود، شاه در مانده‌ی قجری به جای پسیح مردمی، بدون هیچ مقاومتی، بر امتیازات داشتن و معکارمی افروز. او گمان می‌کرد با باج دادن به استعمار پیر، طمع سیری ناپذیرش را حاموش می‌کند. مهم‌ترین باج دهی، جزایر ایرانی در خلیج فارس بود که به عنوان پایگاه انتظامی در برابر روس‌ها به بریتانیا و اکنون شد. بریتانیا نیز متعهد شده بود که مقابل روس‌ها از ایران حمایت کند؛ حال آنکه انگلیسی‌ها به تعهدات خود عمل نکردند و همچنان همراه برادران تجاوز روس‌ها از ایران حمایت نکردند.

قابل توجه خوانندگان عزیز:

براساس پیمان‌های ننگینی که در دوران شاهان قاجار با دولت تزار روس امضا شده بود بیش از دو بار مساحت کنونی کشور از ایران جدا شد. در دوران فتحعلی شاه، قراردادهای گلستان و ترکمانچای و در دوران ناصرالدین شاه قراردادهای ننگین آخال بین ایران و روسیه در اوخر قرن نوزده امضا شد. مناطق

مهم و وسیعی از شمال ایران که جدا شده و به همسایه‌ی زورگو و اگذارشده، عبارتند از: خیوه، بخارا، سمرقند، تاشکند، مرو، سرخس، نسا، ابیورد، عشق‌آباد، ورونه. پس از آخال، پیمان ذلت بارمودت، فیروزه و قصبه‌های تابعه را تسليم تزارروس کرد؛ ولی مردم شجاع و دلیر بومی، به فرماندهی سردار عیوض خان جلالی دوازده سال جنگیدند و اجازه‌ی تعیین خطوط مرزی ذلت باراندادند. در ادامه هنگامی که کرده‌ای بومی به فرماندهی سردار عیوض خان جلالی تسليم نشده و فیروزه را تخلیه نکردند، پیمان ذلت دو سال بعد از آخال به امضارسید.